

gjøre mere enn det
å hindre tyverier innenfor Hovedarse-
nalets område.

ta høyere priser for lange kjoier enn
te. Men hva gjør folk?
De kjøper en halv meter mer stoff
og går til sydamen istedenfor å kjøpe

området.

Skandinavia kan ikke lenger regnes til den kristne verden

Engelsk forfatters refleksjoner etter besøk i de nordiske land i sommer.

Spesialtelegram til Aftenposten.

London, 14. november.

(Ingebrigt Løberg.) I Dally Telegraph fortsetter den kjente engelske forfatter Evelyn Waugh sine artikler fra sitt besøk i Skandinavia i sommer. Han kommer denne gang nærmere inn på politiske og kulturelle forhold.

— Både i Norge og Sverige, heter det, danner kommunistpartiet en kraftig minoritet blant sosialistene. I Danmark taper kommunistene fotfeste blant kroppsarbeiderne, men over fremdeles tiltrekning på bohemene. Ikke noe sted i verden er det tvil om kommunistenes politikk, fortsetter han, og ingen steder gir et stemmetall noen antydning om deres muligheter. Prøven på enhver nasjons chance til å overleve, er i hvor stor utstrekning ikke-kommunistiske borgere er oppmerksomme på flendens, dvs. kommunistenes, virkelige karakter. Hverken i Norge eller i Sverige har man bestått denne prøven, erklærer Waugh.

De få mennesker som bor i Skandinavia bør ikke gjøre seg noe håp om å motstå et angrep med fysisk kraft. Hvis disse nasjoner skal overleve, må det skje ved hjelp av åndelig kraft, men dessverre, til tross for skandinavernes humor og sunne fornuft, er de sørgelig åndelig svekket. En skandinavisk venn sa til meg, at han åndelig sett tilhører Vesten, men jeg er redd for

at han ikke mente noe annet med dette enn at han kunne tale korrekt engelsk.

Skandinavia har i det siste århundre opplevd et stort religiøst frafall, og utgjør ikke lenger en del av den kristne verden, påstår forfatteren videre. Skylden for dette tillegges han det offentlige undervisningssystem. Helt fra fødselen av blir skandinaverne verdsiliggjort av den allmektige staten, og resultatet er at de er det eneste folk i historien som ikke har noen religion i det hele tatt. I hele den vestlige verden har folk søkt tilbake til kristendommen i en utstrekning som ikke har vært kjent siden renessansen, men i de skandinaviske land har det store flertall av befolkningen og særlig de intellektuelle uigjenkallelig tapt den religiøse oppfatning av livet, av menneskets forhold til sin skaper og av en verden som eksisterer i forhold til himmelen og helvete.

Og, fortsetter Waugh, for å finne et uttrykk for den skandinaviske form for «fromhet», må søkeren gå til Frognerparken i Oslo, hvor han vil finne et monument som ikke har sidestykke i Europa. For nesten 20 år siden besluttet Oslo kommune at Gustav Vigeland var et geni som kunne sammenlignes med Michel Angelo. (I parentes innrømmer imidlertid Waugh at Vigeland hadde talent.) Oslo kommune ga Vigeland hva Michel Angelo aldri fikk, et fullstendig carte blanche til å utvikle sin kunst. Vigeland fikk alt han kunne

ønske seg, og til gjengjeld arbeidet han år etter år med vill energi.

Resultatet er blitt en kolossal monolitt med en bru og alleer, Waugh kaller det en mangfoldig «sub-human zoo» i bronse og granitt, som representerer livssyklusene fra fosteret til skjelettet. — Det er store, skallete, nakne, skjeggete, fleskede menn som bryter, flirter og sparker sine barn omkring som fotballer. Man finner inntørkede par som er i ferd med å dø. Man finner også kanskje den eneste eksisterende skulptur av et foster. Det er en veldig bedrift i og for seg å lage en slik skulpturmasse, men i hele denne mengde av muskulatur finnes det ikke noen antydning til en intellektuell prosess eller åndelig streben.

Artikkelen slutter slik: Jeg antar at det er det mest deprimerende syn man kan oppleve å bli stilt overfor. Det er langt frykteligere enn ruinene i Hiroshima. Og mens jeg sto i den solbelyste park, mens barna lekte i fontenene, spurte jeg meg selv hvilket håp det kan være for det folk som har laget alt dette.

Overfall i Frognerparken. Student slått ned i Storgata.

En frue som i går var på vei gjennom Frognerparken, ble overfalt. Idet hun passerte en bru der det sto fire mann og drakk, ble hun plutselig av den ene puffet kraftig, slik at hun falt. En av mennene bøyde seg ned over henne og spurte om hun hadde verdisaker på seg, men da fruen ikke hadde noen veske med, løp han sin vei. Fruen varålet med en gang politiet.

En student som skulle låse seg inn i sin bopel i Storgata, ble i går kveld antastet av en beruset mann som ville inn i samme gård. Da studenten nektet å låse opp, slo mannen til ham, slik at han gikk i gaten. Mannen forsvant like etter.

100041